

lige Ministeriers Embedsmænd ikke i saadanne Tilfælde sørge for at indregistrere de trufne Aftaler og have deres Papirer saaledes i Orden, at de kunne meddele en ny Minister, hvad der i saa Henseende foreligger. I modsat Fald bliver enhver Overenskomst, som træffes mellem en Minister og Finansudvalget eller Rigsdagen uden at have fundet Udtryk i Lovform, saa temmelig illusorisk. Denne Aftale blev truffen specielt for de nævnte Arealers Vedkommende, idet man var enig om, at de have et saadant Omfang og eventuelt ville kunne faa en saadan Værdi, at der ikke af Regeringen bør kunne disponeres over dem paa egen Haand, ligesom ogsaa Regeringens lovmæssige Berettigelse til at kunne gøre det, i hvert Fald er tvivlsom. Men bortset fra denne Aftale er der i Aar blevet berørt et andet og herfra forskelligt Spørgsmaal nemlig om, hvorvidt Staten overhovedet bør undlade at sælge de Strækninger langs Øresund, som ligge umiddelbart ud til Kysten. Ogsaa om den Sag er Finansudvalget og den ærede Minister altsaa nu enige. Dog forbeholder Ministeren sig fremdeles ligesom hidtil paa Strækningen, der ligger paa den anden Side af Helsingør, at kunne sælge Arealer Vest for Hornbæk Plantage. Imod dette Forbehold er jeg heller ikke bemyndiget til at gøre Indsigelse, men jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at saa vidt jeg ved, har der ved Salgene dernede hidtil været fulgt den Regel, at en Strimmel umiddelbart langs Strandkanten bliver ikke solgt, og jeg gaar ud fra, at denne Regel vil blive fulgt der ogsaa i Fremtiden. — Med Hensyn til Avlscentre er det allerede af et æret Medlem af Finansudvalget oplyst, at Aftalen i Fjor gik ud paa, at de 6,000 Kr., som paatænkes stillede til Disposition til Opmuntringspræmier vare tænkte som en aarlig Bevilling, saaledes at Beløbet skulde kunne anvendes i hvert af de 4 Aar, for hvilke Bevillingen gælder. I den Henseende skal jeg henvise til Forhandlingerne i Folketinget i Fjor den 10de Marts 1898, Sp. 4191, hvor jeg som Ordfører udtalte følgende: „Derved har man tænkt sig, at Ejere af Besætninger, som ikke fuldt ud fyldestgøre Betingelserne for at kunne anerkendes som Avlscentre, men som delvis fyldestgøre disse Betingelser, og som vidne om et godt Arbejde i Retning af at naa fuldt ud til Maalet, kunne faa en mindre Præmie som Opmuntring. Den ærede Minister har ment at kunne gaa med til, at et Beløb af 6,000 Kr. om Aaret anvendes

paa denne Maade. Udvalget vil ikke have noget imod, at indtil et Beløb af en halv Snes Tusinde Kroner benyttedes saaledes.“ Altsaa det er sikkert nok, at Forudsætningen den Gang var, at disse 6,000 Kr. skulde staa til Raadighed til aarlig Udgivelse. Men det er jo vistnok gaaet med denne Del af Bevillingen som med Avlscentrumsbevillingen i det hele, at det har været umuligt paa Forhaand med Sikkerhed at angive, hvorledes Sagen, naar det kom til Stykket, praktisk skulde gribes an, og jeg indser meget vel, at der maaske kan være nogen Vanskelighed ved at anvende disse Penge paa formaalstjenlig Maade. Men denne Vanskelighed haaber jeg, at den højtærede Minister vil komme ud over, idet det vistnok er en ikke ualmindelig Opfattelse, at denne Del af Bevillingen vil kunne gøre adskillig Gavn. — Med Hensyn til Bevillingen paa § 27 af Laan til Damp-Trawlingsselskabet „Dan“ bemærkede den ærede Minister, at efter hans Opfattelse burde det ikke paalægges Selskabet som en Betingelse for at faa Laanet, at det skulde vedligeholde Sejlsadsen paa Færøerne Aaret rundt, medmindre dette kan gøres uden alt for stort Tab for Selskabet. Jeg er enig med den ærede Minister deri, at det vilde være urimeligt at tvinge Selskabet til vedblivende at vedligeholde denne Fart, naar det maatte vise sig, at der er meget lidet eller saa godt som intet at sejle med, saa at Forbindelsen kun kunde opretholdes ved et betydeligt Tab; men det er Finansudvalgets Mening, at Ministeren som Vilkaar for at yde Laanet skal forbeholde Regeringens Ret til at forlange Farten opretholdt, og at det altsaa bliver Regeringens Bedømmelse og Beslutning, som i saa Henseende til enhver Tid bliver den afgørende. Dette er de Bemærkninger, jeg har at henvende til den ærede Minister.

Til ærede Medlemmer af Tinget, som have haft Ordet, er der for mig navnlig at sige et Par Ord angaaende Bevillingerne til Kontrolforeninger og Avlscentre, hvilke have været berørte fra forskellige Sider. Med Hensyn til Bevillingen til Kontrolforeninger er der navnlig udtalt Ønsker om, at Minimumsantallet af Køer kunde sættes noget lavere end paatænkt. Det maa imidlertid erindres, at i Fjor fandt man, at 300 Køer kunde være en passende Minimumsgrænse. Erfaringen har ført til, at man i Aar har ment at burde gaa ned til 250, og samtidig har man, som jeg udtalte ved Forhandlingens Aabning, ment, at Ministeren bør være bemyn-